

[Ole Bernt Henriksen]

detailhandel, der ikke har adgang til sådan finansiering.

Besvarelse (16/7 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Lånet fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond til FDB er ydet med hjemmel i en bestemmelse i loven om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som giver fonden mulighed for ud over obligationer og aktier, som er den normale måde for anbringelse af fondens midler, også at yde lån til andelsselskaber. Uden denne bestemmelse ville andelsselskaber være afskåret fra kapitaltilførsel fra fonden. Bortset fra lån til kommuner til arealerhvervelse samt til andelsselskaber åbner loven ikke mulighed for ydelse af lån. Virksomheder, der er organiseret som aktieselskaber, vil således ikke kunne opnå lån. Derimod vil de selvsagt ikke være afskåret fra at komme i betragtning f. eks. i forbindelse med aktieudvidelser. Fondens har efter loven mulighed for at anbringe op til 20 pct. af sine midler i aktier. Fondens aktieanbringelse vil i mange tilfælde indebære en effektiv forrentning, som er mindre end for lånet til FDB.

Lånet er ydet i overensstemmelse med FDBs investeringsprogram for 1980 på ca. 400 mill. kr., og lånet er afpasset således, at der i forbindelse med disse investeringer bliver en rimelig balance mellem FDBs selvfinansiering og virksomhedens låntagning i ind- og udland.

Selv om FDBs primære opgave er forsyning af danske forbrugere, har FDB i de seneste år udbygget sin produktionsvirksomhed med eksport for øje, og der har været betydelig vækst i eksporten.

Hertil kommer, at FDBs produktion i øvrigt må anses for importkonkurrerende og derfor også af betydning for betalingsbalancen. Jeg finder ingen anledning til at påtale det stedfundne lån og har i øvrigt ingen mulighed herfor, idet Lønmodtagernes Dyrtidsfond har sin egen selvstændige bestyrelse, der har handlet inden for de rammer, som loven hjemler.

Spm. nr. 1039

Til statsministeren (7/7 80) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil statsministeren bekræfte, at forhandlinger, som andre ministre måtte føre med fremmede regeringer eller regeringsorganer, samt heraf flydende aftaler er underlagt udenrigsministerens ansvar?«

Begrundelse

Uanset sådanne forhandlinger og aftalers indhold er det begrebsmæssigt altid udenrigspolitik, når danske ministre på regeringens vegne forhandler eller indgår aftaler med fremmede regeringer og regeringsorganer. Det er i de senere år blevet mere og mere almindeligt, at andre ministre end udenrigsministeren træder i forbindelse med fremmede regeringer eller regeringsorganer, og da de ikke kan forudsættes at have særlig udenrigspolitisk ekspertise, er det væsentligt, både at de forinden og løbende konfererer med udenrigsministeriet, der har denne ekspertise, og at det præciseres, at udenrigsministeren over for folketinget er ansvarlig for deres handlinger.

Besvarelse (18/7 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

I Danmark følges den fremgangsmåde, der er sædvanlig i de fleste lande, nemlig at regeringens ansvar for udenrigspolitikken er tillagt én minister, udenrigsministeren.

Dette er dog ikke til hinder for, at andre ministre på deres forretningsområde deltager i internationalt samarbejde. Denne adgang vil efter fast praksis også kunne omfatte forhandling og afslutning af overenskomster med andre lande.

I tilfælde, hvor der føres forhandlinger og afsluttes overenskomster med udlandet om spørgsmål, der nok ligger inden for et fagministeriums område, men som tillige har udenrigspolitiske aspekter, vil bedømmelsen af disse blive foretaget i udenrigsministeriet og dermed på udenrigsministerens ansvar.

Spm. nr. 1040

Til arbejdsministeren (7/7 80) af:

Tyroll (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at der ved de lokale arbejdsformidlingskontorer findes en række eksempler af samme art som det, Teknisk Landsforbund og nogle kvindelige ar-